

(I.)
felhők szaladnak
arcukon vihar csöndje
néma égzengés

Tokai Tamás 23

(II.)
csak a táj

ALATT

semmi más
nincs

(hommáge á

vagy
elmúlt már mind
eltévedt valahol

Caspar David Friedrich)

a víz fölötti
csendben

(III.)
némán az ablaknál
a képnél
a sziklánál

(IV.)
megtalálni
az egyetlen

(VI.)
határ

olykor
esőcseppek

pontot

idelent
közelebb nem
lehet

a forráságban
távolí villámok

hol a valósággal
összeér

nincs

fények
pillanatok

(V.)
megállni

több lépés
az ég alatt

lehetne

a háromban
és levetkezni

(VII.)
nyílt égre folynak
a szavak - a felhőket
karámba zárták

de az ég
ég marad

a küszöb előtt